

— Патешки, я! Тъ сж ей та-
квива едри и могат да изчупятъ
всичкитъ кокоши яйца Избрахъ
си единъ борецъ отъ тѣхъ. На
зжитъ си опитвахъ.

Мене ми се навлажниха очи-
тѣ. Тѣ иматъ и патешки яйца,
а ние и кокоши не сме купили.
Ще приплача предъ татко, пъкъ
каквото ще да стане. Ако ще
да ме нахока, за дето го от-
късвамъ отъ работата, ако ще
да ме изпжди, ако ще да ме
набие. Бомбата като че раз-
бра мжката ми и ме отдръпна
на страна. Азъ се повлѣкохъ
подире му и отидохме къмъ
двора на казармитѣ.

— Знаешъ ли какво: и ко-
кошитѣ яйца ставатъ бореци,

тѣхъ носѣше по една новина отъ
къщи. Заприказва се за нови
дрешки, за яйца, за козунаци и
за краваи. И всѣко гледаше да из-
кара тѣхното за по-хубаво, за по-
голъмо. Едно побърза да се по-
хвали, че вече майка му напра-
вила единъ кравай по-голъмъ
отъ симитчийската табла на
Дѣля. На срѣдата му турила
едно голѣмо-голѣмо яйце отъ
кадилско птиче. Лъжата му се
улови отъ всички и всички въз-
негодувахъ:

— Посмали, Манго!

— Че тука кадилски пти-
чета имали, бе?

Ами че тоя кравай ще стане
коравъ като камъкъ до тога-
ва, камъкъ ли ще ядете на ве-

ама ако не се уварятъ. Рошки
да бждатъ. Могатъ и на патешки
да надвиятъ. Като нищо да му
надвиятъ.

Скоро дворътъ на казармитѣ
се напълни съ деца. Всѣко отъ

ликденъ?

Самохвалецътъ, разбралъ, че
никой не се е уловилъ на лъжата
му, само мѣнкаше и се червѣше.
Но когато Шопъ му викна:
„Лъжешъ, сине майчинъ“, той